

Temmuz Sıcığında ÜşümeK

– Halit YILDIRIM · 25 Temmuz 2017

Temmuz Sıcığında ÜşümeK

Temmuz ayı yazın ortası sayılır. Bizim iklim kuşağımızda kavurucu sıcakların hüküm sürdüğü bir aydır. Artık hububat tarlalarında hasat zamanıdır bu ay... Bu yönüyle bir yıllık emeklerin karşılığının alındığı bir aydır Temmuz...

Her yıl rutin olarak cereyan eden bu manzara geçen yıl birden bire değişti sanki. Temmuz ayı, zemherinin neredeyse yerine geçti. Artık sıcaklığın rağmen avuçlarımıza bereketin nurlu daneleri yerine ihanetin kirli yağmurları doluyor. Artık Temmuz'da üşüyoruz...

Bir cinnet haliyle birden bire üstümüze çevrilen namluların soğuk demirleri üşüttü bizi. Vatanımızı, bayrağımızı, ezanımızı, canımızı, ırzımızı, namusumuzu, malımızı, mülkümüzü koruması için göklerde uçuşan kartallarımızın demir gagalarından fıskıran soğuk ateşler üşüttü bizi.

Daha dün gibi bir zamanda beraber aynı çatı altında okuduğumuz, Erol Olçok ağabeyin biricik evladı ile soğuk namluların cehennemler kusması ile göğe yükselişleri hafızamızı üşüttü.

Köprülerde, havaalanlarında, yollarda, Meclis önünde, Külliye önünde, Gölbaşında, Emniyetlerde, Kışlalarda ve diğer yerlerde vatan uğruna şehadete kanat çırpın 249 şehidimizin yokluğu yüreğimizi üşüttü.

“Ne oldu, ne vardı, siz kime hizmet ediyorsunuz” sorularının bulamadığımız cevapları aklımızı, izanımızı üşüttü.

Amerika'nın şeytani kanatları altında bu millete, bu ümmete, bu vatana, bu dine kastedenlere karşı lanet etmekten başka bir şey yapamamanın öfkesi yumruklarımızı üşüttü...

Aradan bir yıl geçmesine rağmen hala kısır siyasi çekişmeler içerisinde debelenen kesimlerin halleri mantığımızı üşüttü.

Başta Amerika, Almanya, Fransa, Hollanda, İran ve kuklaları olan Esed'i, PKK'sı, DAESH'i, YPG'si olmak üzere tüm şer cephesinin basit gerekçelerle yaptığı hokkabazlıklar, saldırılar, akla ziyan hezeyanlar hayretimizi üşüttü.

Biz içerde yakılan bu fitne ateşi ile uğraşırken bir yanda sınırlarımızda bir yangın çıkıyor. Halep, Musul gibi daha dün birer vilayetimiz olan koparılan uzuvlarımızda yeni operasyonlar yapılmaya kalkışılıyor. Biz çıkarılan bu yangınları söndürmek için uğraşırken birileri boş durmuyor ve birden bire Mescid-i Aksa Müslümanlara kapatılmaya, Kudüs İsrail için başkent yapılmaya çalışılıyor. Aslında tüm bu kargaşa boşuna çıkmıyor. Zira bölgedeki çıkan her suni gerginliğin altında Siyonistlerin Arz-ı Mev'ud emelleri var. Bunu tüm dünya biliyor ama herkes üç maymunu oynuyor. Hele İslami kesim Allah Resulünün “haksızlık karşısında susan dilsiz şeytandır” ölçüsünü bile bile susuyor.

Dün Mavi Marmara olayında “hâkim otoriteden izin alınmalıydı” diyerek gayretimizi furuat olarak görenler; bugün Mescid-i Aksa'nın fiilen işgali anlamına gelen Müslümanların ibadet etmelerini engellemeleri karşısında sükût ederek bu vahşeti ve katliamı kabul ve ikrar mı ediyorlar? Yoksa işgal

altında Cuma namazı olmaz diye fetva mı veriyorlar? Ya da işgalci İsrail'i oranın hâkim otoritesi veya İslami terminoloji ile ulu-l emr görüp itaat gerekir mi diyorlar... Bunları sorguladıkça sorularımız, istifhamlarımız üşüyor...

Parayı ve saltanatı ahiretlerine tercih eden çöl beylerinin birbirini yok etmede gösterdikleri mahareti, gayreti ümmetin bağrında biten İsrail çıbanına karşı göstermemelerinden dolayı uhuvvetimiz üşüyor. Çaresizlik zamanlarımızda kapısına sığındığımız Rabbimize iltica ediyoruz. Açıyoruz nazmı Celil'i okuyoruz. Bir kez daha yüzümüze hakikatler şamar gibi iniyor. Bir kez daha ilahi kelamın hükmünün ebedi oluşu karşısında hayretimizi itiraf ediyoruz.

Hem onlara: "Yeryüzünde fesat çıkarmayın." denildiğinde: "Biz ancak ıslah edicileriz." derler. Dikkat edin! Onlar ortalığı bozanların ta kendileridir, fakat anlamazlar. (Bakara 11-12)

Hem bozgunculuk yapıp hem de biz ıslah ediciyiz, biz barışçıyız diyenler dün de vardı bu gün de varlar yarın da var olacaklar. Asıl olan uyanık olup bunlara kapılmamakta... Yani feraset sahibi olmak gerekiyor. Feraset sahibi olmak ise Allah'a gerçek kulluktan geçiyor.

Ey kendileri miskinçe oturup, "bir kurtarıcı gelsin de bizi zilletten kurtarsın" diye bekleyenler! Siz ayağa kalkıp gayret etmedikçe hiç kimse gelip sizi kurtarmayacaktır... Zulme karşı mücadele yolunda; -Üstad Necip Fazıl'ın ifadeleriyle- "kim var! " diye seslenildiğinde, sağına ve soluna bakınmadan, fert fert "ben varım! " cevabını verici, her ferdin "benim olmadığım yerde kimse yoktur!" duygusuna sahip bir dava ahlâkına sahip olmadıkça bu hal değişmeyecek... Bunu bize Yüce Mevla kitabında açık açık beyan ediyor...

"Şüphesiz ki, bir kavim kendi durumunu değiştirmedikçe Allah onların durumunu değiştirmez. Allah, bir kavme kötülük diledi mi, artık o geri çevrilemez. Onlar için Allah'tan başka hiçbir yardımcı da yoktur. (Rad:11)"

Unutmayın Allah vaadinden dönmez...